

Artikel

Contractuele informatierechten in overnamecontracten en aandeelhoudersovereenkomsten

Mr. L.J.E. Timmer*

118

1. Inleiding

De exhibitieplicht is al jaren geen exotisch instrument meer in het Nederlandse procesrecht en er wordt regelmatig geprocedeerd over de vraag of een partij recht heeft op inlichtingen of inzage, afschrift of uittreksel van bepaalde bescheiden die zich bij een ander bevinden. Dit hoeft geen verbazing te wekken, want het belang van informatie is in het juridisch verkeer enorm. Zo zou de benadeelde partij bij afgebroken onderhandelingen behoefte kunnen hebben aan stukken aanwezig bij de afbreker. Uit deze stukken zou diens onbehoorlijke gedrag kunnen blijken, relevant voor een vordering tot dooronderhandelen of schadevergoeding. Een dergelijke informatiebehoefte kan ook ontstaan bij de verkopende partij bij een overnamecontract als deze wordt geconfronteerd met een beroep op dwaling. Mogelijk blijkt uit de due diligence-rapporten aanwezig bij de koper dat de koper helemaal geen onjuiste voorstelling van zaken had, of op zijn minst verder onderzoek had moeten doen. In het kader van aandeelhoudersverhoudingen kan worden gedacht aan de minderheidsaandeelhouder die geen directe vertegenwoordiger in het bestuur heeft, maar zich wel regelmatig wil laten informeren over de financiële situatie van de vennootschap.

In de juridische literatuur is al het nodige geschreven over de diverse wettelijke informatierechten. Voor overnamecontracten is met name relevant het algemene arti-

kel 843a van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (Rv), dat voorziet in een recht op inzage, afschrift of uittreksel van bepaalde bescheiden door diegene die daar een rechtmatig belang bij heeft.¹ In vennootschapsrechtelijke verhoudingen is artikel 2:107/217 lid 2 van het Burgerlijk Wetboek (BW) relevant, dat de algemene vergadering recht geeft op inlichtingen van het bestuur. De hiervoor genoemde wetsbepalingen kunnen desalniettemin een bron van onzekerheid vormen en bieden in veel gevallen onvoldoende grondslag voor de wensenlijst van de verzoeker. Deze bijdrage beoogt de lezer een inzicht te geven in de omvang van de exhibitieplicht naar Nederlands recht en daarbij een antwoord te geven op de vraag of – en onder welke omstandigheden – het zinvol kan zijn om in overnamecontracten en aandeelhoudersovereenkomsten te voorzien in een aanvullende of beperkende regeling. Daarbij zal in deze bijdrage ook kort worden stilgestaan bij de gevolgen van een keuze voor arbitrage voor de reikwijdte van de exhibitieplicht.

* Mr. L.J.E. Timmer is advocaat bij Allen & Overy LLP te Amsterdam.

1. Zie over art. 843a Rv o.a. de proefschriften van Sijmonsma en Ekelmans; J.R. Sijmonsma, *Het Inzagerecht* (diss.), 2010 en J. Ekelmans, *De Exhibitieplicht* (diss.), 2010.

2. Informatierechten van partijen bij een overnamecontract op grond van de wet

2.1 De exhibitieplicht ex artikel 843a Rv in vogelvlucht

Artikel 843a Rv biedt een partij een grondslag om in en buiten rechte kennis te nemen van een (schriftelijk) bewijsmiddel dat haar in beginsel wel bekend is, maar niet in haar bezit is. Artikel 843a Rv lid 1 bepaalt:

‘Hij die daarbij rechtmatig belang heeft, kan op zijn kosten inzage, afschrift of uittreksel vorderen van bepaalde bescheiden aangaande een rechtsbetrekking waarin hij of zijn rechtsvoorgangers partij zijn, van degene die deze bescheiden te zijner beschikking of onder zijn berusting heeft. Onder bescheiden worden mede verstaan: op een gegevensdrager aangebrachte gegevens.’

Helemaal vanzelfsprekend zijn het bestaan en de omvang van de exhibitieplicht niet. Het uitgangspunt onder Nederlands recht is nog steeds dat men informatie die voor anderen niet eenvoudig toegankelijk is, in beginsel niet hoeft te delen.² Artikel 843a Rv vormt, indien aan bepaalde voorwaarden is voldaan, een uitzondering op de hoofdregel dat iemand de onder hem berustende bescheiden niet ter inzage hoeft af te geven aan een ander.³ Kort gezegd stelt artikel 843a Rv drie (cumulatieve) voorwaarden voor het toewijzen van een vordering tot inzage, afschrift of uittreksel:

1. de eiser of verzoeker dient een *rechtmatig belang* te hebben bij zijn vordering;
2. de vordering dient te zien op *bepaalde bescheiden*;
3. de vordering dient betrekking te hebben op een *rechtsbetrekking* waarin de eiser of verzoeker of zijn rechtsvoorganger partij is.

De wetgever heeft met dergelijke beperkingen beoogd deelnemers in het rechtsverkeer te voorzien van middelen om zogenoemde *fishing expeditions* te voorkomen.⁴ Ik zal in de volgende paragrafen kort ingaan op de verschillende vereisten voor een recht op (inzage in) stukken.

• *Ad 1: Rechtmatig belang*

De gevraagde stukken hoeven niet van doorslaggevend belang te zijn, maar moeten wel relevant zijn voor de rechtspositie van de verzoeker. De enkele interesse in een stuk is niet voldoende. Bij een vordering tot exhibitie kan het (rechtmatig) belang onder andere ontstaan als de bescheiden zullen worden gebruikt in een aanhangig

te maken procedure.⁵ Het ligt op de weg van de partij die (inzage in) de stukken opvraagt om voldoende feiten en omstandigheden te stellen waaruit dit belang blijkt. De Hoge Raad heeft beslist dat het voor toewijsbaarheid van een vordering op de voet van artikel 843a Rv niet is vereist dat een procedure aanhangig is of naar verwachting aanhangig zal worden gemaakt, dan wel dat een zodanige procedure, indien deze aanhangig zou worden gemaakt, in Nederland zal worden gevoerd.⁶ Naast de bewijslevering in een lopende of mogelijke procedure is ook het verkrijgen van informatie in verband met (voorgenomen) onderhandelingen een legitiem doel van een beroep op artikel 843a Rv.⁷

• *Ad 2: Bepaaldheid van opgevraagde bescheiden*

Om *fishing expeditions* te voorkomen dient de verzoeker met voldoende bepaaldheid aan te geven om welke stukken het gaat. Het is daarbij niet per se vereist dat de gevorderde stukken individueel worden benoemd om te voldoen aan de eis van ‘bepaaldheid’. Indien er een redelijke grond is om aan te nemen dat de gevorderde stukken bestaan, de vordering betrekking heeft op een onderwerp dat nauwkeurig is afgebakend en de bij de stukken betrokken personen en instanties worden genoemd, kan de rechter de gevorderde stukken als voldoende bepaald aanmerken in de zin van artikel 843a Rv.⁸

• *Ad 3: Rechtsbetrekking*

De derde eis van artikel 843a Rv is dat de opgevraagde stukken betrekking hebben op een rechtsbetrekking van de eiser of verzoeker. Het betekent niet dat diegene bij wie de bescheiden worden opgevraagd, zelf ook partij moet zijn bij die rechtsbetrekking. Een eiser of verzoeker is dus ook gerechtigd om stukken te vorderen van een derde die geen partij is bij de rechtsbetrekking waarover het geschil gaat.

Indien niet wordt volaan aan de hiervoor genoemde voorwaarden, is dat voor de rechter een grond om de artikel 843a Rv-vordering af te wijzen. Een dergelijke vordering kan tevens door de rechter worden afgewezen op grond van algemene beginselen, zoals misbruik van bevoegdheid of strijd met de goede procesorde.⁹ Het derde en vierde lid van artikel 843a Rv voorzien in uitzonderingen op de exhibitieplicht: de persoon tegen wie de vordering is gericht, is niet gehouden om aan deze vordering te voldoen indien hij uit hoofde van ambt, beroep of betrekking tot geheimhouding verplicht is (lid 3) of daarvoor gewichtige redenen zijn, dan wel

2. Zie ook J.L.R.A. Huydecoper, Inzien in Verwondering, Berichten Industriële Eigendom 2016/11, p. 298.

3. HR 29 juni 2007, ECLI:NL:HR:2007:BA3529, NJ 2007/639 (HBU/Groendijk c.s.).

4. Kamerstukken II 1999/2000, 26855, 3, p. 188 (MvT).

5. Conclusie A-G P. Vlas bij HR 8 juni 2012, ECLI:NL:HR:2012:BV8510, NJ 2013/286, m.nt. H.B. Krans (Abu Dhabi Islamic Bank/ABN Amro Bank), par. 2.8.

6. HR 8 juni 2012, ECLI:NL:HR:2012:BV8510, NJ 2013/286, m.nt. H.B. Krans (Abu Dhabi Islamic Bank/ABN Amro Bank), r.o. 3.5.

7. HR 13 juli 2012, ECLI:NL:HR:2012:BW3263, NJ 2013/287, m.nt. H.B. Krans (ABN Amro Bank/X), r.o. 3.7.

8. HR 26 oktober 2012, ECLI:NL:HR:2012:BW9244, NJ 2013/220, m.nt. E. Verhulp (Theodoor Gilisen Bankiers), r.o. 3.8.2.

9. Conclusie A-G P. Vlas bij HR 8 juni 2012, ECLI:NL:HR:2012:BV8510, NJ 2013/286, m.nt. H.B. Krans (Abu Dhabi Islamic Bank/ABN Amro Bank), par. 2.8.

dat een behoorlijke rechtsbedeling ook zonder verschaffing van de gevraagde gegevens is gewaarborgd (lid 4).¹⁰ Bij een beroep op gewichtige redenen gaat het vaak om vertrouwelijke informatie. Die vertrouwelijkheid kan voortvloeien uit de aard van de informatie, zoals bij medische gegevens en concurrentiegevoelige bedrijfsinformatie. Ook kan het voortvloeien uit de hoedanigheid van de persoon die over de informatie beschikt en een plicht tot geheimhouding heeft of een maatschappelijk belang, zoals het recht van iedere partij om haar verdediging in vrijheid en beslotenheid voor te bereiden. De persoon die zich verweert tegen een informatievordering op grond van gewichtige redenen, zal aannemelijk moeten maken dat een zwaarwegend belang in het spel is, zoals privacy, veiligheid of koersgevoeligheid.¹¹

De Nederlandse wet zal uiterlijk op 9 juni 2018 moeten voorzien in wettelijke bescherming van ‘bedrijfsgeheimen’ ter uitvoering van de Europese Richtlijn 2016/943.¹² De vertrouwelijkheid van bedrijfsgeheimen moet op grond van de richtlijn tijdens gerechtelijke procedures wettelijk zijn gewaarborgd. De informatie die wordt beschermd, betreft informatie die: (1) geheim is, (2) handelswaarde bezit omdat zij geheim is, en (3) onderworpen is aan redelijke maatregelen om de geheimhouding te waarborgen door de persoon die daarover rechtmatig beschikt. Het betreft dus een breed scala aan informatie, waaronder technologische kennis (knowhow), klanten- en leverancierslijsten, marktonderzoekresultaten en marktstrategieën.¹³

2.2 Informatierechten in arbitrage

In een overnamecontract of aandeelhoudersovereenkomst kan de keuze voor arbitrage vergaande gevolgen hebben op de mogelijkheden om informatie te vergaren in het kader van een juridisch conflict.¹⁴

Onder de Nederlandse arbitragewet geldt dat arbiters niet gebonden zijn aan het algemeen wettelijk bewijsrecht dat geldt voor de Nederlandse overheidsrechter. Het procedurele kader waarbinnen een (internationale) arbitrage plaatsvindt, wordt bepaald door het gekozen arbitragereglement en, in aanvulling daarop, het recht van het land waar de plaats van arbitrage is gelegen. Nagenoeg alle arbitragereglementen en ook het Nederlandse Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering geven arbiters ruime discretie inzake de bewijsvoering, waar-

onder ook de verplichting van partijen om al dan niet informatie aan te leveren aan de andere partij. Artikel 1039 lid 5 Rv bepaalt dat de bewijsvoering, de toelaatbaarheid van de bewijsmiddelen, de bewijslastverdeling en de waardering van het bewijs ter vrije bepaling staan van het scheidsgerecht, tenzij de partijen anders overeenkomen. Arbitrage als *dispute resolution method* kan dan ook onder omstandigheden de eiser meer ruimte bieden voor het vergaren van informatie en bewijs dan het geval zou zijn bij Nederlandse overheidsrechtpraak.¹⁵ Een overeenkomst tot arbitrage belet partijen overigens niet de gewone rechter te verzoeken om een voorlopig getuigenverhoor, een voorlopig deskundigenbericht of een voorlopige plaatsopneming, bezichtiging of inzage, afschrift of uittreksel van bepaalde bescheiden te bevelen.¹⁶

In een strikt Nederlandse context – Nederlandse contractspartijen, Nederlandse arbiters en een contract dat ziet op Nederlandse aangelegenheden – ligt het voor de hand dat door de arbiters aansluiting wordt gezocht bij het bekende Nederlandse bewijsrecht en artikel 843a Rv. Dat is het systeem waar de arbiters zelf mee bekend zullen zijn en ook wat door (de advocaten van) partijen zal worden verwacht.

In een internationale context – contractspartijen in verschillende jurisdicties, een panel van arbiters uit verschillende jurisdicties en/of een contract met het zwaartepunt buiten de Nederlandse landsgrens – wordt echter nog wel eens anders gekeken naar het proces van *document production* dan in de Nederlandse context het geval is. Arbiters en partijen met een *common law*-achtergrond die bekend zijn met uitgebreidere *discovery*-mogelijkheden zullen eerder geneigd zijn een bredere exhibitieplicht aan te nemen dan hun *civil law*-tegenhangers.

Het is niet ongebruikelijk voor partijen bij een internationale arbitrage om de internationaal breed gedragen *Rules on the Taking of Evidence in International Arbitration* van de *International Bar Association* (2010) (IBA Evidence Rules) van toepassing te verklaren op de arbitrage. Indien partijen geen overeenstemming bereiken over het toepasselijke bewijsrecht, is er ook ruimte voor de arbiter(s) om de IBA Evidence Rules als uitgangspunt te nemen bij de bewijsvoering.

De IBA Evidence Rules zoeken een evenwicht tussen de *civil law*- en *common law*-benaderingen voor het leveren van schriftelijk bewijs en de mogelijkheid tot *discovery*. De IBA Evidence Rules stellen strikte voorwaarden aan een aanvraag van documenten. Het verzoek moet onder meer een omschrijving bevatten die het mogelijk maakt om de documenten te identificeren, of een omschrijving bevatten van een nauwkeurig en specifiek omschreven categorie van documenten waarvan redelijkerwijze kan worden verwacht dat deze bestaan. De verzoekende partij moet daarbij aangeven waarom de gevraagde documenten relevant zijn voor de zaak en waarom zij ver-

10. Zie Tekst & Commentaar Burgerlijke Rechtsvordering artikel 843a Rv voor een heldere en uitgebreide uiteenzetting van de eisen die in de rechtspraak worden gesteld aan de art. 843a Rv-vordering.

11. Advies van de expertgroep Modernisering Burgerlijk Bewijsrecht, april 2017, par. 170.

12. Richtlijn (EU) 2016/943 van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2016 betreffende de bescherming van niet-openbaar gemaakte knowhow en bedrijfsinformatie (bedrijfsgeheimen) tegen het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken en openbaar maken daarvan. De Afdeling advisering van de Raad van State heeft in september 2017 een advies uitgebracht ten aanzien van een conceptwetsvoorstel, maar ten tijde van schrijven is nog geen wetsvoorstel ingediend bij de Tweede Kamer.

13. Zie P.J. van der Korst, *Bedrijfsgeheimen: vanaf 2018 wettelijk geregeld*, Ondernemingsrecht 2017/48.

14. Zie verder over de arbitrageovereenkomst in (overname)contracten L.J.E. Timmer, *De arbitrageovereenkomst in (overname)contracten*, Contracteren 2016/2, p. 47 e.v.

15. Zie uitgebreid over de exhibitieplicht in internationale arbitrage M. van Hooijdonk & L.J.E. Timmer, *Bewijslevering onder de nieuwe Arbitragewet, een internationaal perspectief*, Nederlands Tijdschrift voor Handelsrecht 2015/2, p. 63 e.v.

16. Art. 1022b Rv.

moedt dat de wederpartij deze documenten tot haar beschikking heeft.¹⁷

De partij tot wie de *request to produce* is gericht, kan op grond van een aantal limitatief opgesomde redenen zich verzetten tegen een dergelijke vordering: (1) het opgevraagde document is onvoldoende relevant of wezenlijk; (2) het document valt onder een verschoningsrecht; (3) overlegging van het document is onredelijk belastend; (4) het document is verloren gegaan; (5) doorslaggevende redenen van commerciële of technische vertrouwelijkheid; (6) doorslaggevende redenen van politieke of institutionele gevoeligheid (waaronder staatsgeheimen); of (7) indien de proceseconomie, proportionaliteit, redelijkheid of gelijkheid van partijen in het geding is.¹⁸

3. Contractuele informatierechten in overnamecontracten

De criteria voor een succesvolle vordering tot inzage of overlegging van stukken op grond van artikel 843a Rv sluiten niet noodzakelijkerwijs aan bij de wensen van partijen bij een overnametransactie. Het verdient dan ook aanbeveling voor de praktijkjurist die betrokken is bij het opstellen van een overnamecontract om stil te staan bij de mogelijkheid om te voorzien in specifieke aanspraken op informatie.

Indien bij een overname het *aangaan* van het overnamecontract en de daadwerkelijke *overdracht* van de onderneming niet op dezelfde dag plaatsvinden – bijvoorbeeld omdat het contract voorziet in opschortende voorwaarden (in goed Angelsaksisch jargon: *conditions precedent* of *CP's*), zoals goedkeuring van de betrokken mededingingsautoriteit(en) – is het zinvol om bij het opstellen van contractuele informatierechten een onderscheid te maken tussen:

1. informatierechten die gelden in de periode *na het tekenen* van het overnamecontract, maar *vóór* de daadwerkelijke overdracht van de onderneming (*pre-closing informatierechten*); en
2. informatierechten die gelden in de periode *na de overdracht* van de onderneming (*post-closing informatierechten*).

Indien het contract niet voorziet in een periode tussen tekenen en overdracht, hoeven partijen slechts rekening te houden met *post-closing* informatierechten.

3.1 Pre-closing contractuele informatierechten

Na het tekenen van een overnamecontract met opschortende voorwaarden verwacht de koper dat hij de onderneming op een later moment in de tijd zal verkrijgen. In de tussenliggende periode zal echter (het bestuur aange-steld door) de verkoper nog de onderneming besturen.

Het is voor de koper dan ook van belang om een vinger aan de pols te kunnen houden bij de bedrijfsvoering.

Het is in dat verband niet ongebruikelijk om uitgebreide bepalingen op te nemen in het overnamecontract ten aanzien van de bedrijfsvoering: deze moet op normale wijze, dus *in the ordinary course of business*, worden voortgezet. Tussentijdse dividenduitkeringen zijn uit den boze, alsook het nemen van ingrijpende maatregelen (zoals een reorganisatie) zonder toestemming van de koper. Dergelijke regelingen kunnen worden aangevuld met contractuele informatierechten voor de koper. Zo wordt het voor de koper mogelijk om in de gaten te houden wat er in de onderneming gebeurt in de periode *pre-closing*, en kan deze zich voorbereiden op de daadwerkelijke overdracht.

Een *pre-closing* verplichting voor de verkoper om de koper uit eigen beweging en op initiatief van de koper van informatie te voorzien aangaande de onderneming, zou er als volgt uit kunnen zien:

De verkoper zal de koper desgevraagd en uit eigen beweging alle relevante informatie met betrekking tot de onderneming verstrekken en haar aandeelhoudersrechten aanwenden om te bevorderen dat de onderneming alle relevante informatie verstrekt, waaronder in ieder geval (...).

Indien de koper een belang heeft bij specifieke stukken (managementverslagen, correspondentie met de accountant inzake de jaarrekening, enzovoort), verdient het de voorkeur om een verwijzing naar dergelijke stukken op te nemen in het contract om onduidelijkheid over de reikwijdte van de informatieplicht te voorkomen.

De opstellers van een overnamecontract kunnen desgewenst ook voorzien in een mogelijkheid voor de koper om toegang te krijgen tot het bestuur, locaties, personeel en de administratie van de onderneming:

In de periode tussen ondertekening van deze overeenkomst en het voltooien van de overdracht van de onderneming, zal de verkoper de koper desgevraagd en met inachtneming van een redelijke termijn in staat stellen om gedurende reguliere werktijden toegang te krijgen tot de directie, het personeel, de administratie en tot alle locaties die in gebruik zijn door de onderneming.

De verkoper zou op zijn beurt voorwaarden kunnen stellen aan de informatievoorziening om de belangen van de verkoper en de onderneming te beschermen in de *pre-closing* periode. Zolang de vervulling van de opschortende voorwaarden onzeker is, hebben de verkoper en de onderneming er immers een legitiem belang bij dat bedrijfsgevoelige informatie niet op straat komt te liggen. Tevens mag de bedrijfsvoering niet door de koper worden verstoord en moet de informatievoorziening er niet toe leiden dat de onderneming in strijd handelt met een geheimhoudingsverplichting jegens een derde of dat de eigen wettelijke verplichtingen van de onderneming in het gedrang komen. Wat dat laatste betreft kan in het bijzonder worden gedacht aan de nale-

17. Art. 3 lid 3 IBA Evidence Rules.

18. Art. 9 lid 2 IBA Evidence Rules.

ving van de Wet bescherming persoonsgegevens of het mededingingsrecht indien de koper een strategische partij is. Hier volgt een voorbeeldbepaling met een aantal gangbare voorwaarden:

De verkoper zal in de periode tussen ondertekening van deze overeenkomst en het voltooien van de overdracht van de onderneming de hiervoor genoemde toegang en informatie slechts verlenen voor zover aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:

- i. *de koper zal de toegang en informatie enkel verzoe- ken voor zover deze redelijkerwijs verband houdt met de onderhavige transactie, waaronder handel- ingen die dienen plaats te vinden op of op korte termijn na de datum van overdracht van de onderneming;*
- ii. *deze toegang de normale bedrijfsvoering van de onderneming niet op onredelijke wijze verstoort of bemoeilijkt;*
- iii. *deze toegang en informatie er niet toe leidt dat de onderneming in strijd handelt met een geheimhou- dingsverplichting jegens een derde;*
- iv. *deze toegang en informatie niet ziet op bedrijfsgevoe- lige informatie; en*
- v. *deze toegang en informatie niet in strijd is met het toepasselijke recht (waaronder ook begrepen de Wet bescherming persoonsgegevens en de Mededingings- wet).*

De koper zal geen rechten hebben tot toegang en informa- tie zolang hij in verzuim is van een of meer materiële verplichtingen uit hoofde van deze overeenkomst.

De opstellers van het overnamecontract zullen uiteraard kritisch moeten overwegen wat voor informatierechten bij de desbetreffende overname gepast zijn. Wat er uiteinde- lijk van het wensenlijstje van de verkoper en koper wordt vertaald naar het contract hangt, uiteraard, ook af van de onderhandelingspositie van beide partijen.

3.2 Post-closing contractuele informatierechten

Een partij bij een overnamecontract kan er een belang bij hebben dat de andere partij na het afronden van de overname informatie bewaart en ter beschikking stelt. Bijvoorbeeld om te kunnen voldoen aan haar fiscale ver- plichtingen of haar administratieplicht ex artikelen 2:10 en 3:15i BW.

Een algemene bepaling die voorziet in het bewaren en ter beschikking stellen van informatie na uitvoering van de koopovereenkomst zou er als volgt uit kunnen zien:

Gedurende een periode van 7 (zeven) jaar vanaf het voltooien van de overdracht van de onderneming, of zoveel langer als vereist krachtens het recht, zullen Par- tijen alle boeken, bescheiden en andere schriftelijke infor- matie met betrekking tot de onderneming bewaren.

Voor zover redelijkerwijs vereist door de andere partij om te voldoen aan haar wettelijke verplichtingen, zal elke partij tijdens reguliere werktijden en na redelijke vooraf- gaande kennisgeving, toegang verlenen tot die boeken, bescheiden en andere schriftelijke informatie, met inbe- grip van het recht tot inzage en daarvan kopieën te maken.

Het verdient ook voor de *post-closing* informatievoorzie- ning aanbeveling om te voorzien in voorwaarden voor en beperkingen aan de informatievoorziening (zoals de hiervoor omschreven uitzonderingen in verband met geheimhoudingsverplichtingen, bescherming van bedrijfsgevoelige informatie en naleving van toepasselijk recht).

Indien de koopovereenkomst voorziet in een vrijwaring voor fiscale verplichtingen in de periode voorafgaand aan de overdracht van de onderneming, kan de verkoper er een belang bij hebben dat hij pro-actief wordt voor- zien van informatie die de onderneming na de over- dracht ontvangt voor zover deze relevant is voor het vaststellen en afhandelen van fiscale verplichtingen in deze periode. Bij het opstellen van dergelijke informa- tierechten (en fiscale vrijwaringen) is het raadzaam om een deskundige te raadplegen.

3.3 Informatierechten bij overnamegeschillen; inzage in due diligence-rapport

Partijen kunnen bij het opstellen van een overnamecon- tract al afspraken maken over het uitwisselen van infor- matie in het kader van een geschil. De toegevoegde waarde van dergelijke informatierechten is afhankelijk van de inhoud van de transactiedocumentatie en de afspraken tussen partijen in het kader van de overname. In dat verband kan bijvoorbeeld worden gedacht aan informatierechten in het kader van geschillen omtrent (1) een gestelde inbreuk op een garantie, (2) een koop- prijsaanpassing op grond van een na het aangaan van de overeenkomst uit te voeren accountantscontrole, of (3) het recht van de verkoper op een aanvullende *earn- out* betaling bij het behalen van bepaalde doelen (*tar- gets*).

Een uitputtende beschrijving van alle mogelijke scena- rio's gaat het bestek van deze bijdrage te buiten. Wel zal kort worden ingegaan op de (on)mogelijkheid van de verkoper om een due diligence-rapport op te vragen bij de koper in het kader van een overnamegeschil.

Het is gebruikelijk voor de koper om voorafgaand aan het tekenen van een overnamecontract due diligence te verrichten op de doelvennootschap, waarbij de bevin- dingen normaliter worden neergelegd in een rapport van de betrokken specialisten. Dergelijke bevindingen kun- nen onder meer zien op bijvoorbeeld de financiële, fisca- le en juridische aspecten van de doelvennootschap. Afhankelijk van het soort bedrijf dat wordt gekocht kan er ook aanleiding zijn geweest voor aanvullende due dili- gence op specifieke deelgebieden, zoals ICT, milieu en HR. De inhoud van dergelijke due diligence-rapporten kan voor de verkoper relevant zijn, bijvoorbeeld indien deze wordt aangesproken door de koper vanwege een inbreuk op een garantie in het overnamecontract of als deze wordt geconfronteerd met een beroep op dwaling.

Ten aanzien van garanties is het bovendien niet onge- bruikelijk om te voorzien in een zogenoemde *anti-sand- bagging* bepaling. De verkoper wordt dan ontslagen van aansprakelijkheid onder de gegeven garanties, voor zover de koper voorafgaand aan de ondertekendatum van de overeenkomst wetenschap had van de onjuistheid

van de garantie.¹⁹ De ratio van een dergelijke bepaling is dat de koper dergelijke omstandigheden al heeft verdisconteerd in de koopprijs en niet ook nog een aanspraak zou moeten hebben op schadevergoeding. Ook zonder een expliciete bepaling zou de verkoper zich op het standpunt kunnen stellen dat de koper geen recht heeft op schadevergoeding op grond van een gegeven garantie indien de koper al wist van de hoed en de rand voordat de overeenkomst werd getekend. Een due diligence-rapport opgesteld door de adviseurs van de koper zal bij uitstek kunnen uitwijzen of de koper voorafgaand aan het tekenen van de koopovereenkomst kennis had van een onjuistheid in de af te geven garanties.

Ten aanzien van een (verweer tegen een) beroep op dwaling – voor zover een beroep op dwaling al niet is uitgesloten in de koopovereenkomst – geldt dat het due diligence-rapport relevante informatie kan bevatten met betrekking tot de voorstelling van zaken die de koper had ten tijde van het aangaan van de overeenkomst. Wel zal de verkoper aanneembaar moeten kunnen maken dat relevante informatie gevonden kan worden in een dergelijk rapport om niet tegen het verbod op *fishing expeditions* aan te lopen.

Het is echter geenszins zeker dat een vordering van de verkoper tot inzage in de due diligence-rapporten, opgesteld door de adviseurs van de koper, in een concreet geval zal worden toegewezen. De heersende opvatting in de literatuur lijkt te zijn dat een vordering tot inzage in een due diligence-rapport categorisch moet worden afgewezen op grond van het ontbreken van een rechtmatig belang.²⁰ Ook als dit inderdaad de heersende leer zou zijn, lijkt deze opvatting mij niet juist: onder de hiervoor genoemde omstandigheden kan er wel degelijk een rechtmatig belang zijn voor de verkoper tot inzage in een due diligence-rapport dat is opgesteld door de adviseurs van de koper. Er zijn ook voorbeelden bekend in de (lagere) jurisprudentie waarbij een dergelijk verzoek is toegewezen.²¹ Echter, zelfs als de verkoper een rechtmatig belang kan aantonen tot inzage en er geen sprake is van een *fishing expedition*, zou de verkoper tegen de beperkingen van het hiervoor omschreven artikel 843a lid 3 en 4 Rv kunnen aanlopen indien de koper kan aantonen dat deze gewichtige redenen heeft om de informatie niet te delen. Zo heeft de koper er een rechtmatig belang bij dat hij in vrijheid en beslotenheid advies kan inwinnen en kan communiceren met zijn adviseurs, zon-

der dat deze correspondentie bij zijn wederpartij terecht komt.

Gezien de onzekerheid op dit punt, zouden de opstellers van het overnamecontract kunnen voorzien in een regeling langs de volgende lijnen om deze onzekerheid weg te nemen:

Koper en verkoper komen overeen dat de koper [zonder geen omstandigheden / desgevraagd] gehouden zal zijn om de verkoper inzage te geven in de due diligence-rapportages opgesteld door de adviseurs van koper.

4. Informatierechten van minderheidsaandeelhouders op grond van de wet

Aandeelhouders hebben een legitiem belang bij het verkrijgen van informatie over de vennootschap waar zij in deelnemen. Een adequate informatievoorziening is essentieel voor de aandeelhouder om zich een beeld te kunnen vormen over de waarde van de aandelen en de wijze waarop hij het beste gebruik kan maken van zijn aandeelhoudersrechten. Gedacht kan worden aan inzage in bepaalde stukken of (delen van) de administratie, maar ook aan een weergave van de laatste stand van zaken in de besprekingen met een overnamekandidaat of potentiële koper.

De wet voorziet in een specifiek regime voor informatierechten en -verplichtingen in vennootschapsrechtelijke verhoudingen. Op grond van artikel 2:107/217 lid 2 BW dienen het bestuur en de raad van commissarissen *de algemene vergadering* alle verlangde inlichtingen te verschaffen,²² tenzij een zwaarwichtig belang van de vennootschap zich daartegen verzet. Het informatierecht ziet in beginsel op alle verlangde inlichtingen, ongeacht of deze betrekking hebben op agendapunten.²³ De heersende leer is dat aandeelhouders tijdens de algemene vergadering van aandeelhouders binnen zekere grenzen een individueel informatierecht hebben.²⁴ Indien een aandeelhouder onvoldoende wordt geïnformeerd door het bestuur, kan dat onder omstandigheden bovendien kwalificeren als een grond om aan een juist beleid te

19. Een dergelijke anti-sandbagging bepaling biedt overigens weinig aanvullende bescherming voor de verkoper voor wat betreft informatie die reeds door de verkoper is gedeeld via de data-room. Het overnamecontract voorziet namelijk vrijwel standaard in de afspraak dat de verkoper überhaupt niet aansprakelijk is voor feiten of omstandigheden die via de data-room zijn bekendgemaakt. De anti-sandbagging bepaling wordt pas relevant indien bepaalde omstandigheden weliswaar niet waren opgenomen in de data-room, maar de koper bij het aangaan van de overeenkomst toch kennis had van deze omstandigheden (bijv. op grond van onderzoek uit openbare bronnen, eigen kennis van de markt of kennis uit een andere hoedanigheid).

20. J.E. Bosch-Boesjes/Bosch, T&C artikel 843a Rv aantekening 3c (2016).

21. Hof Den Bosch 28 september 2004, JOR 2005/23; Rb. Amsterdam 13 april 2005, JOR 2005/142; Rb. Amsterdam 24 januari 2007, ECLI:NL:RBAMS:2007:AZ7826; Rb. Amsterdam 2 april 2008, ECLI:NL:RBAMS:2008:BC9315, RO 2008/53.

22. Het recht op nadere inlichtingen is een recht van de algemene vergadering als orgaan van de vennootschap, verleend met het oog op de vennootschappelijke rekening en verantwoording. Zie HR 9 juli 2010, ECLI:NL:HR:2010:BM0976, NJ 2010/544 (ASMI), r.o. 4.6.

23. HR 9 juli 2010, ECLI:NL:HR:2010:BM0976, NJ 2010/544 (ASMI), r.o. 4.6.

24. Zie de conclusie van A-G Timmerman bij HR 9 juli 2010, ECLI:NL:HR:2010:BM0976, NJ 2010/544 (ASMI), par. 3.6.2. Zoals Timmerman opmerkt volgt het recht van individuele aandeelhouders om vragen te stellen ook uit art. 9 lid 1 Richtlijn Aandeelhoudersrechten: 'iedere aandeelhouder heeft het recht om vragen te stellen met betrekking tot punten op de agenda van de algemene vergadering'. Anders: Van Schilfgaarde/Winter/Wezeman, Van de BV en de NV 2017/64.

twijfelen in het kader van een enquêteprocedure bij de Ondernemingskamer.²⁵

Voor Nederlandse beursvennootschappen gelden aanvullende regels ten aanzien van de informatievoorziening, zoals de verplichting voor de vennootschap om periodiek financiële informatie algemeen beschikbaar te stellen, incidenteel informatie te verstrekken omtrent wijzigingen verbonden aan de uitgegeven effecten, en voorwetenschap te publiceren.²⁶ Informatieverstrekking door beursvennootschappen aan individuele aandeelhouders buiten de algemene vergadering ligt gevoelig. Selectieve contacten met aandeelhouders kunnen een nuttig middel zijn voor het voeren van een constructieve dialoog met het aandeelhoudersbestand, en de toelaatbaarheid als zodanig wordt inmiddels ook niet echt meer ter discussie gesteld. Dat laat onverlet dat dergelijke selectieve contacten bedenkelijk kunnen zijn tegen de achtergrond van het gelijkheidsbeginsel en de wettelijke regeling ter preventie van marktmisbruik.²⁷

Bij verslechterde verhoudingen tussen de aandeelhouders onderling of tussen individuele aandeelhouders en het bestuur van de vennootschap kan de informatievoorziening in het gedrang komen. De wettelijke regeling biedt de aandeelhouders niet altijd voldoende mogelijkheden om de benodigde informatie (tijdig) boven tafel te krijgen. Zo bestaat er in beginsel geen individueel recht van aandeelhouders als zodanig op informatie buiten de algemene vergadering. De algemene vergadering zelf biedt ook niet noodzakelijkerwijs een geschikt platform voor informatieverzekering. Hoewel de aandeelhouder zijn vragen kan stellen, moet hij het dan doen met een (mondeling) antwoord op basis van de informatie die op dat moment voorhanden is bij het bestuur. Daarnaast zal het bestuur altijd moeten afwegen of een zwaarwichtig belang van de vennootschap zich tegen de informatieverstrekking verzet. Bij verslechterde verhoudingen zou het zwaarwichtig belang ook als (oneigenlijk) argument kunnen worden gebruikt door een bestuurder-groootaandeelhouder om de minderheidsaandeelhouder niet van de gevraagde informatie te voorzien.

Dit probleem is doorgaans minder prangend voor de meerderheidsaandeelhouder in besloten verhoudingen. De meerderheidsaandeelhouder heeft vaak (feitelijke) mogelijkheden om de informatievoorziening af te dwingen. Als stok achter de deur heeft de meerderheidsaandeelhouder immers, behoudens een afwijkende regeling in de statuten, de mogelijkheid om gebruik te maken van de stemrechten in de algemene vergadering om de weigerende bestuurder(s) te vervangen. Het bestuur dient bij het verstrekken van informatie aan de meerderheids-

aandeelhouder wel rekening te houden met het gelijkheidsbeginsel dat geldt voor de informatievoorziening aan de aandeelhouders van een vennootschap.²⁸

De situatie is wezenlijk anders voor de investeerder-minderheidsaandeelhouder in besloten verhoudingen zonder vertegenwoordiger in het bestuur. Deze loopt bij conflicten in de governance een reëel risico te worden afgesloten van de benodigde informatie. Dit speelt met name indien de minderheidsaandeelhouder voor de informatievoorziening afhankelijk is van een bestuur dat is benoemd door (of bestaat uit) de meerderheidsaandeelhouder waar de minderheidsaandeelhouder een conflict mee heeft.²⁹

De wettelijke regeling geeft het bestuur en de aandeelhouders bovendien onvoldoende houvast om te bepalen hoe het bestuur zich moet opstellen in een concrete situatie waarbij een aandeelhouder om informatie vraagt. Op deze vraag is geen eenvoudig antwoord dat toepasselijk is onder alle omstandigheden. Bij de beantwoording moet rekening worden gehouden met de feitelijke omstandigheden rondom het informatieverzoek, zoals het onderwerp en de reikwijdte van het verzoek zelf, het moment waarop de informatie wordt verzocht en de governancestructuur van de vennootschap. Zo zal de bestuurder van een beursvennootschap anders naar een informatieverzoek (moeten) kijken dan een bestuurder van een besloten vennootschap met slechts een aantal aandeelhouders die onderling ook contacten onderhouden buiten de algemene vergadering.

Artikel 2:8 BW en het gelijkheidsbeginsel kunnen onder omstandigheden meebrengen dat een individuele aandeelhouder in besloten verhoudingen juist wel een recht heeft op informatie buiten de algemene vergadering.³⁰ Gedacht kan worden aan de situatie dat een deel van de aandeelhouders direct is vertegenwoordigd in het bestuur en een deel van de aandeelhouders niet. Onder omstandigheden kan er een bijzondere plicht op het bestuur rusten om de aandeelhouder(s) zonder afgezant in het bestuur buiten de algemene vergadering te voorzien van informatie die ingrijpende gevolgen kan hebben voor de besluitvorming binnen de vennootschap. De Ondernemingskamer oordeelde onlangs nog dat het, *mede gelet op het besloten karakter van de vennootschap*, voor de hand ligt dat overeengekomen informatie- en overlegverplichtingen ook bestaan buiten het kader van een (formeel) aandeelhoudersvergadering.³¹

25. Zie bijv. Hof Amsterdam (Ondernemingskamer) 24 februari 2017, ECLI:NL:GHAMS:2017:795. Zie ook F. Eikelboom, Informatierechten als strijdmiddel in aandeelhoudersconflicten, BB 2017/64, p. 213-217.

26. Zie voor informatie- en publicatieverplichtingen van uitgevende instellingen C.M. Grundmann-van de Krol, Koersen door de Wet op het financieel toezicht - Regelgeving voor uitgevende instellingen, beleggingsinstellingen en beleggingsondernemingen, Den Haag: Boom Juridische uitgevers 2012, par. 3.4.1, 3.4.2 en 4.1.

27. G.T.J. Hoff, Het onderhouden van selectieve contacten door beursvennootschappen: een pleidooi voor verscherpte dijkbewaking, Ondernemingsrecht 2011/102.

28. Art. 2:92/201 lid 2 BW.

29. Zie in dit verband J.W. de Groot & P.S. Bakker, Remedies voor de ontoereikend geïnformeerde aandeelhouder, Geschriften vanwege de Vereniging Corporate Litigation 2010/2011, p. 251-263.

30. E. Schoemaker-Tijsseling, Het recht van een individuele aandeelhouder op informatie, TvOB 2011/4, p. 83-89.

31. Zie Hof Amsterdam (Ondernemingskamer) 24 februari 2017, ECLI:NL:GHAMS:2017:795, r.o. 3.5.

5. Contractuele informatie-rechten voor minderheids-aandeelhouders en investeerders

Zoals in het vorenstaande al werd geconstateerd, is het wettelijke recht van de algemene vergadering op inlichtingen niet altijd toereikend voor individuele aandeelhouders. Met name in de situatie dat de minderheidsaandeelhouder niet deelneemt in het bestuur of de raad van commissarissen, is het voor de minderheidsaandeelhouder van groot belang om te voorzien in een heldere regeling om de relevante informatierechten zeker te stellen. Voor (het bestuur van) de vennootschap is het bovendien van belang dat er duidelijkheid is ten aanzien van de informatierechten van de aandeelhouders, om geschillen daaromtrent te voorkomen. Het is daarbij van belang om op te merken dat directe contacten tussen individuele aandeelhouders en het bestuur op gespannen voet kunnen staan met het gelijkheidsbeginsel. Enige terughoudendheid is daarom gepast.³²

Bij beursvennootschappen dient bovendien in het oog te worden gehouden dat er geen koersgevoelige informatie wordt verstrekt aan een individuele aandeelhouder.³³ Dergelijke regelingen lenen zich derhalve niet goed voor toepassing bij een beursvennootschap.

Partijen in besloten verhoudingen kunnen in dit verband voorzien in verschillende soorten informatierechten, zoals:

1. een algemeen recht van individuele aandeelhouders om inlichtingen, gegevens en bescheiden te verzoecken buiten de algemene vergadering;
2. een recht van aandeelhouders op toegang tot bestuurders, bepaalde werknemers of locaties van de vennootschap;
3. een recht op toegang tot de administratie van de vennootschap en beschikbare financiële informatie;
4. een verplichting voor het bestuur om periodiek financieel verslag te doen aan de aandeelhouders (zoals een maandrapportage, kwartaalcijfers, jaarcijfers) en afschrift te verstrekken van de door de accountant van de vennootschap op te stellen stukken; en
5. een verplichting voor het bestuur om periodiek verslag te doen aan de aandeelhouders over de strategie van de vennootschap, het behalen van doelen en relevante marktontwikkelingen.

Contractuele informatierechten in besloten aandeelhoudersverhoudingen vinden in de praktijk doorgaans hun neerslag in een aandeelhoudersovereenkomst. Dergelijke rechten zouden ook kunnen worden opgenomen in een statutaire regeling ter aanvulling van artikel 2:107/217 lid 2 BW, maar daar wordt in de praktijk geen of nauwelijks gebruik van gemaakt. Iedere wijziging van een der-

gelijke statutaire regeling zou tussenkomst van een notaris vergen en is daarmee ontegenzeggelijk minder flexibel. Een mogelijk voordeel(tje) van een dergelijke statutaire regeling zou zijn dat nieuwe aandeelhouders van de vennootschap direct bij het verwerven van aandelen dezelfde informatierechten krijgen als de zittende aandeelhouders, zonder dat zij partij hoeven te worden bij een aandeelhoudersovereenkomst. Dit kan echter ook tegen een dergelijke regeling spreken: door informatierechten op te nemen in de statuten kunnen toekomstige aandeelhouders aanspraak maken op deze rechten, terwijl ten tijde van het opstellen van de desbetreffende informatierechten nog niet bekend is wat voor soort partijen in de toekomst zullen toetreden als aandeelhouder. Met name in het geval (de aandeelhouder van) een concurrent van de vennootschap een aandelenbelang verworft, kan het onwenselijk zijn als een dergelijke partij vergaande informatierechten verkrijgt. Mochten partijen en besluiten om toch te voorzien in een statutaire regeling, dan verdient het in ieder geval aanbeveling om het bestuur van de vennootschap ruimte te geven om een belangenafweging te maken (bijvoorbeeld door de toets van het 'tenzij een gewichtig belang van de vennootschap zich daartegen verzet' in de statutaire regeling te introduceren).

Hier volgt een voorbeeldclausule voor een vrij uitgebreide set informatierechten in een aandeelhoudersovereenkomst waarbij de vennootschap partij is:

1. *De vennootschap verstrekt elke aandeelhouder op eerste aanvraag binnen een redelijke termijn alle inlichtingen, gegevens en bescheiden, welke de aandeelhouder naar zijn of haar oordeel redelijkerwijs nodig heeft, waaronder ook begrepen stukken opgesteld door derden zoals taxatierapporten en accountantsrapporten.*
2. *Desgevraagd zal de vennootschap aan elke aandeelhouder de gelegenheid geven de administratie van de vennootschap in te zien en inzicht geven in de financiële situatie van de vennootschap. De vennootschap zal de aandeelhouders gezamenlijk alsmede iedere individuele aandeelhouder en zijn of haar adviseurs hiertoe medewerking verlenen, alsmede toegang verlenen tot haar bedrijfsterrein(en) gedurende reguliere werktijden.*
3. *De vennootschap zal, in aanvulling op haar wettelijke verplichting om jaarlijks een jaarrekening op te stellen en beschikbaar te maken voor haar aandeelhouders, periodiek de volgende rapportages voorbereiden en delen met de aandeelhouders:*
  - i. *maandelijks, steeds binnen 10 (tien) werkdagen na het einde van de desbetreffende maand, een maandrapportage die betrekking zal hebben op nader door de algemene vergadering aan te geven punten, maar in ieder geval een voorlopige winst- en verliesrekening van de vennootschap en de dochtervennootschappen bevatten; en*
  - ii. *ieder kwartaal, steeds binnen 10 (tien) dagen na het einde van het desbetreffende kwartaal, een*

32. Schoenmaker-Tijsseling 2011, p. 83-89.

33. Zie Hoff 2011.

kwartaalrapportage, die in ieder geval zal bestaan uit de voorlopige balans, winst- en verliesrekening, liquiditeitsprognose, kasstroomoverzicht en voortschrijdende eindejaarsprognose alsmede een toelichting van het bestuur.

4. *De vennootschap zal uit eigen beweging en met bekwame spoed de aandeelhouders informeren indien zich een gebeurtenis voordoet welke de continuïteit van de onderneming in gevaar brengt of welke een wezenlijke impact heeft op de financiële positie van de vennootschap.*
5. *Indien de vennootschap informatie verstrekt aan een van de aandeelhouders, dan zal zij deze informatie tevens gelijktijdig verstrekken aan de andere aandeelhouders.*

Bij het opstellen van een dergelijke contractuele regeling moet goed worden gekeken naar de belangen van de diverse betrokkenen. Zo zou een passieve investeerder er de voorkeur aan kunnen geven met name op de hoogte te worden gehouden van de financiële ontwikkelingen, terwijl een joint-venturepartner wellicht meer interesse heeft in strategische keuzes van het bestuur en de ontwikkeling van de markt waarop de vennootschap zich bevindt (voor zover de joint-venturepartner niet zelf al vertegenwoordigd is in het bestuur). Indien de vennootschap strategische aandeelhouders heeft met een mogelijk conflicterend belang (bijvoorbeeld omdat de aandeelhouders ook participeren in concurrerende vennootschappen), zal het in het belang kunnen zijn van de vennootschap om de informatievoorziening aan de aandeelhouders te beperken. Ten slotte zal ook moeten worden gekeken of, in het licht van de omvang van de vennootschap, de informatierechten niet een onevenredig zware administratieve druk op de vennootschap leggen.

6. Conclusie

Het Nederlandse rechtssysteem biedt partijen in het economisch verkeer handvatten om benodigde informatie boven tafel te krijgen, ook als deze zich bij een derde bevindt. Bij overnamecontracten kan worden gedacht aan artikel 843a Rv, dat een partij een grondslag biedt om in en buiten rechte kennis te nemen van een (schriftelijk) bewijsmiddel dat haar in beginsel wel bekend is, maar niet in haar bezit is. In vennootschapsrechtelijke verhoudingen is van belang het recht van de algemene vergadering op inlichtingen op grond van artikel 2:107/217 lid 2 BW.

De wettelijke instrumenten bieden echter in veel gevallen onvoldoende houvast en rechtszekerheid, waardoor het in het belang is van partijen bij een overnamecontract of aandeelhoudersovereenkomst om te voorzien in een heldere contractuele regeling die recht doet aan de feitelijke omstandigheden en de belangen van de betrokken partijen. Bij het opstellen van een dergelijke regeling dienen de betrokken juristen een balans te vinden tussen het belang van partijen op het verkrijgen van

informatie, die zij op grond van de wet wellicht niet zouden kunnen verkrijgen, enerzijds en anderzijds het belang van de partij die de informatie zou moeten afstaan.